

NAAM: ANNEMIE SCHOLS
 WOONPLAATS: MAASTRICHT
 GEBOORTEDATUM: 26 JULI 1961
 FUNCTIE: HOOGLERAAR VOEDING
 EN METABOLISME BIJ CHRONISCHE
 ZIEKTEN EN DIRECTEUR NUTRIM

Annemie Schols

Samenwerken vind ik een uitdaging

HOE BEN JE IN DE VOEDINGSWERELD TE-RECHTGEKOMEN?

Bij de keuze voor een studie heb ik aanvankelijk getwijfeld tussen humane voeding in Wageningen en geneeskunde. Het werd humane voeding maar ik kreeg al vrij snel door dat mijn interesse toch vooral op het terrein lag van de medische voeding.

Hiervoor bestond geen wetenschappelijke opleiding, maar met enkele studie jaren in Maastricht, Zweden en Canada heb ik me hierin toch weten te specialiseren. Bij ziekten staat een ontregeld metabolisme centraal. Ik vind het intrigerend om na te gaan in hoeverre beïnvloeding van het metabolisme het ziekteverloop in gunstige zin kan beïnvloeden en wat de bijdrage van voeding en specifieke nutriënten hierop is, naast beweging en interventies met medicijnen.

WAT MOTIVEERT JE?

De combinatie voeding en ziekte brengt automatisch met zich mee dat je intensief met andere disciplines samenwerkt. Combinatie van de metabole en medische invalshoek in de aanpak van chronische ziekten heeft de afgelopen twintig jaar tot nieuwe inzichten geleid. Daardoor is er een verschuiving opgetreden in de aanpak van deze aandoeningen met nieuw

voedingsperspectief. Die samenwerking vind ik een uitdaging en dat motiveert mij enorm. Mijn passie is dan ook die unieke werkwijze binnen NUTRIM (School for Nutrition, Toxicology and Metabolism) aan het Universitair Medisch Centrum Maastricht verder uit te bouwen en te profileren.

Binnen NUTRIM wordt translationeel onderzoek verricht naar metabole en chronische, inflammatoire aandoeningen door onder meer voedingsonderzoekers, toxicologen, moleculair biologen en medici. Het unieke van dit type onderzoek is dat resultaten uit het fundamentele onderzoek direct vertaald worden naar fysiologische studies bij gezonde vrijwilligers en patiënten. Door bundeling van alle expertise binnen Maastricht op het gebied van interacties tussen genen en omgeving verwacht ik tevens innovaties richting preventie van deze aandoeningen door vroegtijdige opsporing en beïnvloeding van ziektegevoeligheid.

WAT WAS EEN MIJLPAAL IN JE CARRIÈRE?

Dat was het spectaculaire resultaat van mijn promotieonderzoek dat heeft geleid tot een verschuiving in de behandeling van COPD. Ik was de eerste die het effect bestudeerde van een interventie om gewichtsverlies van spiermassa tegen te gaan bij chronische

longziekten. Tot dan toe werd COPD beschouwd als een progressieve, irreversibele aandoening waarvoor geen curatieve medische behandeling was. De patiënten raken in een steeds slechtere lichamelijke conditie waarbij de skeletspieren verzwakken en de spiermassa afneemt. Uit mijn studie bleek dat voeding als geïntegreerd onderdeel van een revalidatieprogramma zeer gunstige resultaten opleverde. Niet alleen nam de inspanningscapaciteit toe; de mensen die toenamen in gewicht leefden zelfs langer!

WAT ZOU JE NOG GRAAG WILLEN ONDER-ZOEKEN?

Wat mij intrigeert is dat veel chronische aandoeningen gekenmerkt worden door een chronische ontstekingsactiviteit in het bloed. Dit is een ongunstig prognostisch teken. De oorzaak van deze sluimerende ontstekingsactiviteit is nog onduidelijk. Momenteel wordt deze nog vooral vanuit een ziektespecifiek perspectief benaderd, maar het is heel goed denkbaar dat er een ziekteoverstijgende oorzaak aan ten grondslag ligt. Ik ben erg benieuwd of dat zo is, want als we dat weten kunnen we mogelijk weer een belangrijke stap voorwaarts maken in de preventie en behandeling van chronische ziekten.